

for de kommunale Raad, alt sammen med de Konservatives Bistand, man har faaet væltet en Byrde fra Landskassen over paa Bykommunerne, fortrinsvis i hvert Fald; det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Mænd er blevet befriet for deres Andel til de længst arbejdsløse og har faaet den lykkeligt væltet over paa Byerne. Dette har været de Konservatives Bidrag til Lettelser for Byerhvervene.

Denne Politik har Venstre ført og, som jeg før sagde i Forbigaaende, ført den i skærende Strid med Venstres Program. I Venstres Program af 1925 hedder det: de smaa og svage i Samfundet støttes i Kampen for Tilværelsen og til Opretholdelse af deres borgerlige og økonomiske Selvstændighed. Ja, det er smukke Ord, og dem udfører man altsaa paa den Maade, at man fra 1. Oktober i Aar fratager 20 000 Mennesker enhver Ret til Understøttelse, til Trods for at de uden egen Skyld er arbejdsløse. Paa den Maade støtter man dem i Kampen for Tilværelsen; man gør den bitrere.

Og fra den Side vover man at stille sig indigneret an, naar en Socialdemokrat nu og da nævner Ordet Klassekamp! De holder ikke af Ordet Klassekamp, men de holder af Gerningen. Det nuværende Ministerium siger ikke: Klassekamp! — nej, men de driver Klassekamp, som ingen nogen Sinde før har povet at drive den. De gør det overfor de fattige i Strid med deres Programpunkt, og de gør det overfor Tjenestemændene. De har jo ogsaa et Programpunkt for Tjenestemændene: Statens Tjenestemænd bør sikres gode økonomiske Forhold, og til Gengæld kræves der fuld Udnyttelse af deres Arbejdskraft. Gode økonomiske Forhold — ja, det har man praktiseret paa den Maade, at man ensidigt nedskærer deres Løn med over 20 Mill. Kr. om Aaret og saaledes, at man tager mest fra dem, der har mindst, og at de højest lønnede mister mindst.

Jeg tror ganske afgjort, at den Tid, vi gaar i Møde, trods alt det lyse, som den højtærede Finansminister saa i Finansloven og i Lykken ved at bevare Indførselstoldens Beløb uændret, og trods den højtærede Handelsministers Profeti om, at nu er vi over det hele, vil blive en uhyre haard Tid, i hvilken Næringslivet og Arbejderne vil føle sig forraadt og bedraget.

Regeringen har aabnet en ny Rigsdagssamling uden en Tanke og uden et Ord angaaende de Tusinder, som nu har Aars Arbejdsløshed bag sig, som man fra 1. Oktober stødte ud i det uvisse, og som kun

klarer sig, hvis Kommunerne naadigt giver dem en hjælpende Haand. Skamløst beskylder man den ene Gang efter den anden Arbejderne for, at de svigter de arbejdsløse. Venstrepresen har svømmet over med Skildringer af, hvorledes man indbetaler Millioner til Strejkekasserne og vægrer sig ved at hjælpe de arbejdsløse. Jeg formoder, det er uden at vide bedre Besked, man skriver paa denne Maade, jeg vil ikke tro, det er mod bedre Vidende.

Sandheden er den, at de danske Arbejdere har budgetteret overfor den nuværende Arbejdsløshed og under Hensyn til den Arbejdsløshedslovgivning, som nu er gældende, 25 Mill. Kr. som Bidrag for Aaret 1. Oktober 1927 til 1. Oktober 1928. Det vil sige 90 Kr. pr. arbejdende Medlem som Hjælp til dem, der er arbejdsløse. Jeg tror egentlig, at det med de Lønninger, vi kender, er en respektabel Skat ved Siden af det øvrige, og lad mig tilføje, at det er næsten det dobbelte af, hvad Arbejderne hidtil har kunnet nøjes med under den gamle Arbejdsløshedslov. For Aaret indtil 1. Oktober 1926 var Bidraget til de arbejdsløse 47 Kr. pr. arbejdende Medlem, og dette maa paa Grund af den Forringelse af Arbejdsløshedslovgivningen, som nu er gennemført, sættes op til 90 Kr.

Men overfor de Arbejdere, der bringer dette Offer, fører man hver Dag skamløse Angreb frem, paa deres Lønninger, paa deres Holdning overfor de arbejdsløse, paa deres Evne til at yde Bidrag til Strejkefonds o. s. v. Indigneret taler man om, at de ofrer disse Millioner paa Strejkekasser og ikke vil afse noget til de arbejdsløse. Man lyver, naar man fører denne Tale. De organiserede Arbejdere betaler altsaa 90 Kr. som Bidrag til de arbejdsløse, de betaler til Administrationen af Fagforeninger og Fagforbund 13 Kr. pr. Medlem, de betaler til Strejkefonds 18 Kr. pr. Medlem, og de betaler til særlige Fag-, Syge- og Begravelseskasser 4 Kr. pr. Medlem, altsaa bortset fra de almindelige Sygekasser. 125 Kr. er den samlede gennemsnitlige Bidragspligt for en organiseret Arbejder i dette Øjeblik, 125 Kr., af hvilke de 90 Kr. er til Kampen mod Arbejdsløsheden. Er der virkelig Grund til de Angreb, som Venstre nu i Maaneder har præsteret overfor Arbejderne?

Skændigt har man handlet, skamløst har man angrebet. Jeg glæder mig nu til at se, hvorledes man vil tilbagekalde disse Angreb og undskyldte de Forbrydelser, man har begaaet overfor Arbejderne.

Disse Bidrag, som i Gennemsnit udgør 21½ Kr. pr. Uge som Ekstraskat for Arbej-